Orchestra Națională Radio pe podiumul Festivalului

(Grigore Constantinescu – 28 septembrie 2012)

Un eveniment muzical deosebit domină luna septembrie. Proiectul inițial aparține ideii realizării unei manifestări al căror producători, Radio România și ARCUB doreau să dea conținut muzical alternativ, cu sprijinul ARTEXIM, intervalului dintre edițiile bianuale ale Festivalului „George Enescu". Atenția organizatorilor primei ediții a Festivalului RadiRo s-a îndreptat spre unicitatea formulei de reprezentativitate artistică și profesională. Deci, timp de o săptămână, Orchestre radio continentale europene susțin un panoramic internațional la București.

Primul concert a fost programat în 23 septembrie, când porțile Sălii Mari a Palatului s-au deschis primind publicul, pentru programul inaugural autumnal. Directorul artistic al festivalului, Christian Zacharias la pupitrul Orchestrei Naționale Radio și Corului Academic Radio (maestru de cor Dan Mihai Goia) oferea melomanilor concertul care, așa cum spusese în alocuțiunea de inaugurare Președintele, director general al Societății Române de Radiodifuziune, răsuna în direct pe toate posturile radio ale României, într-o transmisie de amploare unică până acum în istoria radiofoniei naționale.

O potrivită alegere, pentru un astfel de moment, audiția **Simfoniei a IX-a în re minor** de Ludwig van Beethoven este capodopera simbolic destinată a lansa mesajul adresat de Titanul clasicismului, lumii întregi. Căci **Oda bucuriei**, culminație a acestei mărețe simfonii, a fost aleasă, prin semnificația sa, și drept Imn al comunității europene. În ambianța unei astfel de sărbători, pe podiumul Sălii mari a Palatului s-au aliniat artiști ce evoluau pe scenele europene – soprana germană Sibyla Rubens. mezzo-soprana română Ruxandra Donose, tenorul elvețian Jörg Dürmüller, basul vienez Sebastian Holecek.

În completarea programului inaugural, dirijorul Christian Zacharias a programat și o muzică romantică considerată că aparține, ca ambianță istorică, unui moment învecinat creației beethoveniene și lumii vieneze. Este vorba de **Trei antracte din muzica de scenă Rosamunda op.26** de Franz Schubert. Pentru Orchestra Națională Radio, simfonia beethoveniană a fost, pentru numeroase stagiuni, în tradiția stagiunilor de concerte, un titlu de glorie, sub baghete prestigioase. Să menționăm deci să meritele artiștilor români și-au argumentat invitarea în programul RadiRo, ce reprezintă istoria orechestrelor radio, începută în primele decenii ale secolului trecut.

Pentru cea de a doua prezență pe afișul Festivalului, Orchestra Națională Radio a propus o reîntâlnire solistică de mare atractivitate, cu violonistul rus Maxim Vengerov, deținătorul mai multor evenimente anterioare, în autumnalele enesciene bucureștene. Explicabil deci afluxul publicului dornic să asculte varianta sa interpretativă într-una din marile opere romantice, **Concertul op.77 în Re major** de Johannes Brahms. Componentele violonisticii sale impresionează de la prima trăsătură de arcuș, prin dominanta sonoră ce depășea fără dificultate orice inconvenient al amplificării. Maxim Vengherov aduce în cântul său armonioasa îmbinare a armonicelor viorii sale cu claritatea intonației și fluidul sincerității expresive a frazelor. În spațiul Sălii Mari a Palatului, putem vorbi și de o interpretare live, în cea mai autentică accepțiune, convingătoare ca adresare, emoționalitate și stil, așa cum o realizează prioritar marii violoniști aflați în plinătatea carierei. Ar trebui să mulțumim celor preocupați de această revenire la București

a artistului, pentru RadiRo, oferind astfel miza de succes pentru programul orchestrei simfonice destinate a-l acompania, sub emblema ONR. Am avut și oportunitatea de a fi în prezența unei personalități dirijorale de calibrul lui Horia Andreescu, un maestru care semnează numeroase evoluții publice, radiofonice și discografice ale ansamblului. De subliniat abilitatea cu care l-a urmărit pe Maxim Vengherov, creând ambianța potrivită a dialogului cu o partitură orchestrală amplă, în care glasul viorii are nevoie de condiții speciale pentru a-și afla locul firesc. În compania muzicienilor români, interesant de observat această relație solist-ansamblu și în surprinzătorul supliment acordat de Vengherov, tot cu acompaniament orchestral – mișcarea lentă din **Concertul nr. 4** de Mozart – semn de prețuire din partea celor care l-au invitat la Festival să cânte împreună.

Horia Andreescu este un interpret beethovenian de faimă, realizările carierei sale, ca și titlul de Doctor în muzică, atribuit pentru studiul simfoniilor Titanului, fiind argumente convingătoare. Ne-am dorit deci satisfacția împlinirii unei versiuni-eveniment a capodoperei aflate sub amprenta „Destinului". **Simfonia a V-a** și-a desfășurat, în dimensiunile clasicității, implacabila forță, în faldurile tradiției, cunoașterii și implicării, Maestrul atingând, împreună cu ansamblul condus de el, cote de performanță.

În spiritul suplimentelor acestui program receptiv așteptărilor de succes, finalul evoluției orchestrei pe podiumul Sălii Mari a Palatului s-a încheiat cu **Uvertura „Egmond"**, ONR și Horia Andreescu semnând un moment de reper, important pentru semnificațiile de profesionalism ale formațiilor invitate pentru prima reunire internațională RadiRo, la București.